

Sinja ptica

138281

Ta knjižica
spada:

Ad 01269/10557

030056929

Kolekcija vsebuje 12
najljepših in najbolj
znanih bajk:

1. Vile
2. Pepelka
3. Zlatolaska
4. Sinja ptica
5. Trnjulčica
6. Rdečebradec
7. Princ s čopkom
8. Palček
9. Rdeča kapica
10. Obuti maček
11. Lepotica in pošast
12. Oslova koža

SINJA PTICA

Mme d'AULNOY

**Za mladino priredil
VLADO RAPE**

**Izdanie
»Narodne prosvjete« Sarajevo**

SINJA PTICA

Neki kralj nikakor ni mogel najti tolažbe, ko mu je umrla žena. Tudi edina njegova hčerka Cvetka mu ni mogla dati prave utehe. Mislil je, da bo laže pozabil veliko izgubo, če se bo ponovno poročil. Res se je kmalu zopet oženil z vdovo, ki je tudi žalovala za svojim možem. Nova kraljica je pripeljala na dvor svojo hčerko, ki je do takrat živela pri svoji botrici vili Zlobi. Po pol sestra je bila živo nasprotje Cvetki, ki je bila lepa tako, da so jo nazivali deveto čudo

sveta. Kraljičina hči pa ni bila ne lepa, še manj pa mila. Po obrazu in vsem telesu je imela grde pege in izpuščaje. Bila je lisasta kot postrv, zato so jo imenovali Postrvica. Nova vladarjeva žena in njena hči sta skušali na vse mogoče načine očrniti Cvetko pri kralju že takoj spočetka.

Nekega dne se je kralj odločil, da bo dal v zamož obe kraljicni. Kraljica je zahtevala, naj se prva poroči Postrvica in kralj je privolil.

Med prvimi snubci je prišel na dvor kralj Lepotin. Kraljica je oblekla Postr-

vico. v Cvetkino najlepšo obleko, ki jo je okrasila z biseri in diamanti. Hudobna kraljičina hči je Cvetki skrila vse njene lepe obleke, tako da je ta morala za sprejem obleči staro, skoraj umazano. Ko je vstopil v sprejemno dvorano kralj Lepotin, je Cvetka stopila v ozadje, ker jo je bilo sram.

Snubec je površno pogledal. Postrvico, ki mu je bila na prvi pogled odvratna. Obrnil je svoje oči od nje, preletel dvorano in njegov pogled je obstal na Cvetki, ki se je skrila v kotu. Bila je kljub pono-

šeni obleki prelepa. Takoj se mu je vnelo srce zanjo. Kraljica, ki je sledila snubčevim pogledom, je brž spoznala, da je Cvetka prere-

sna tekmica njeni hčeri, zato je svojega moža-kralja pregovorila, da jo je zaprl v stolp, dokler je bil kralj Lepotin pri njih v gosteh.

Postrvica, jezna zaradi svojega neuspeha, si je izmislila v svojem hudobnem srcu grdo prevaro. Prosila

je kralja Lepotina za nočni sestanek v Cvetkinem imenu. Oblekla se je v njeno obleko in odšla na dogovorjeno mesto. Bila je temna noč. Mladi kralj je nasedel prevari in je bil prepričan, da govori s Cvetko. Razkril ji je svojo vročo ljubezen. V znak večne zvestobe ji je podaril prstan in jo prosil, naj pride naslednjega dne zopet na sestanek ob isti uri in na isti prostor.

Tudi drugi dan je bila Postrvici sreča naklonjena. Noč je bila še temnejša in zlobnica je vsa srečna odhitela na dogovorjeno me-

sto. Po kratkem razgovoru je predlagala mlademu kralju, da se takoj, še to noč, poročita. Lepotin je vesel pristal na predlog in vsedla sta se v kočijo, v katero so bile vprežene žabe. Odpe-ljale so nevesto in ženina k Postrvičini botrci.

Kralj je šele med vožnjo spoznal prevaro. Ni pa ta-koj mogel verjeti resnici in je mislil, da sanja.

Vila Zloba ga je nagovo-rila z odločnim glasom:

»Ob vaši strani, o kralj, stoji princeska Postrvica, ki sem ji botrca. Obljubili ste ji zakon in večno zve-stobo ter ji v znak te ob-

ljube podarili svoj prstan. Želim, da svojo dano besedo takoj uresničite!»

Ves iz sebe ji je Lepotin ogorčeno odgovoril:

»Imate me za norca. Dokler bo v meni le trohica pameti, je ne bom vzel za ženo.

Dvajset dni in dvajset noči sta Postrvica in njena botra vila pregovarjali mlađega kralja, da bi pristal na ženitev. Ko pa so bili vsi njuni naporı brezuspešni, je vila Zloba jezna izbruhnıla:

»Nikakor torej nočeš poročiti Postrvice? Prav! Ne boš je vzel. Preklinjam te!

U-hu-i! Sedem let boš sinja ptica!»

Kralj je še trenutak stal kot pribit na mestu. Nato pa se je izpremenil v ptico. Zletel je proti stropu, zakolobaril po sobi, bolesto kriknil in odfrfotal skozi okno.

Postrvica se je sama vrnila k materi in ji povedala, zakaj se svatba ni vršila. Kraljica je besnela. Odvedla je svojo hčer, oblečeno v najlepšo obleko in z Lepotinovim prstanom na roki proti stolpu, kjer je bila zaprta Cvetka. Nad njo je hotela stresti vso svojo jezo.

Ko sta vstopili v Cvetki-
no ječo, je kraljica ubogo
jetnico hinavsko nagovorila:

»Prišli sva k tebi, da boš
tudi ti z nama delila srečo
in veselje. Postrvica, po-
kaži sestri svoj poročni
dar!«

Postrvica je Cvetki poka-
zala prstan kralja Lepotina
in ji rekla:

»Včeraj sem se poročila.
Na vsem svetu sem naj-
srečnejša.«

Kraljica in njena hči sta
po teh besedah odšli in za-
klenili vrata za seboj. Cvet-
ka je ostala sama. Nasloni-
la se je na okno in jokala.

Kralj Lepotin, začaran v sinjo ptico, je poletaval okoli palače in zaslišal jok. Spoznal ga je; zletel je na okno Cvetkine ječe. Princeška se je najprej ustrašila nenavadne ptice, toda ta ji je takoj povedala, kdo je.

»Ali je mogoče,« je vzkliknila Cvetka, da je kralj Lepotin ta ptička, ki jo držim v roki?«

»Resnica je to, ljuba Cvetka, gola resnica. Raje pa trpim to prokletstvo, kakor da bi poročil Postrvico in se odrekel ljubezni, ki jo čutim zate, ti moje vse.«

Pogovarjala sta se nežno in zaljubljeno prav do ju-

tra, nato pa sta se težko in z bolestjo 'v srcih. ločila.

Prav vsako noč je Sinja ptica priletela k Cvetki in ji darovala najrazličnejše dragocenosti. Ob prvi zori pa je odletela v svoj dvor. Tako sta minili dve leti.

Zlobna kraljica je že pozabila, kakšna je pravzaprav Cvetka, zato je šla nekega večera k njej v stolp. Našla jo je vso blestečo, okrašeno z dragocenostmi in naslonjeno na okno, ki je bilo polno cvetja. Na roki ji je sedela Sinja ptica in skupaj sta prepevali.

Kraljica je pobesnela od
togote. Da bi preprečila
edino veselje, ki ga je Cvet-
ka še imela, je zapovedala
neki dvorjanki, da se mora

preseliti v stolp in prebiti
vse noči v jetničini sobi.
Nikakor ne sme dovoliti za-
prti kraljični, da bi odpi-

rala okno in se zabavala s Sinjo ptico.

Več noči uboga Cvetka ni upala k oknu zaradi zlobne vohunke, ki je pazila nanjo, čeprav je dobro slišala frfotanje Sinje ptice. Nekega večera pa je njena paznica zaspala, zato je odprla narahlo okence in dejala:

»Pridi, Sinja ptica,
ti življenje moje,
v prsih srce to
je vse le tvoje!«

Sinja ptica je takoj priletela in srečna kraljična se je z mladim kraljem sestajala zopet nemoteno tri noči.

Četrto noč pa vohunka ni zaspala, ampak je spanje le hlinila ter skrivaj opazovala in poslušala. Vse, kar je slišala, je drugi dan povedala kraljici. Ta je vsa rdeča od jeze ukazala nastaviti v parku pred palačo ptičje pasti, pod zelenje na vejah pa ostre meče in nože.

Uboga Sinja ptica se je na njih vsa porezala tako, da je komaj še odskakljala do neke drevesne dupline, kjer bi gotovo umrla, da je ni slučajno našel čarovnik, njen prijatelj, ki ji je ozdravil rane.

Ta čarovnik je nato odšel k svoji prijateljici vili Zlobi in jo prosil, naj kralju Lepotinu vrne njegovo človeško podobo. Vila mu je bila pripravljena ugoditi samo, če Lepotin vzame za ženo Postrvico. Čarovnik je to obljubil, zato je vila Zloba odpeljala svojo varovanko na Lepotinov dvor. Čim sta hudobnici stopili v kraljeve prostore, je Sinja ptica zopet postala kralj Lepotin. Ubogi vladar je ves trepetal ob misli, da bo moral poročiti Postrvico. Čarovnik pa ga je pregovoril, ker mu je natihoma

razložil svoj
načrt in Le-
potin je pri-
stal.

Cvetkin oče
je takrat ne-
nadoma umrl.

V državi je izbruhnila
revolucija. Zlobno kralji-
co so odstavili, Cvetko pa
csvobodili iz zapora in jo
postavili na prestol. Ko je
nova kraljica imenovala
svoje ministre in utrdila
mir v kraljestvu, je ne-
ke noči izginila, da bi po-
iskala Sinjo ptico, brez ka-
tere ni mogla živeti. Preo-
blečena v kmetico je na
poti srečala vilo, ki ji je

povedala vse o kralju Lepotinu in ji dala začarani jajci ter ji razložila, kako in kdaj naj ju uporabi. Cvetka se je dobri vili lepo zahvalila in nadaljevala pot proti Lepotinove-mu kraljestvu.

Ko je prišla do straže pred vhodom v Lepotinov grad, jo je prosila, če bi mogla govoriti s kraljem.

»Kralja hočeš videti? In celo govorila bi rada z njim? Ej, očisti se preje, umazan-ka! Sicer ga boš pa res lahko videla te dni, ko bo šel h poroki,« jo je zasmehovala straža.

Vso noč je Cvetka bdela na eni izmed grajskih klopi. Drugi dan se ji je le posrečilo priti do kraljevskega prestola, na katerem je sedela Postrvica. Prav ponižno je rekla bodoči kraljici:

»Od daleč prihajam. Ime mi je Umazanka. Prodajam pa razne redkosti. Vaša visokost, kupite tole?«

Pri teh besedah je Cvetka skrivaj ubila jajce, na tla je postavila krasno majhno kočijo s štirimi veselimi lutkami, ki je nastala iz lupin.

»Kaj zahtevaš za to igračo?« je zavistno vprašala Postrvica.

»Nič drugega ne zahtevam, kot to, da bi prenočila eno noč v prostoru, ki mu pravite soba odmeva,« ji je odgovorila Cvetka, dobro vedoč, da je ta soba natančno pod kraljevo spalnico in da bo Lepotin lahko slišal vsako njeno besedo.

Postrvica je bila s kupčijo zadovoljna in Cvetka je odšla v sobo odmeva. Tu je pričela vzdihovati in odgovarjati z najnežnejšimi besedami kralja Lepotina. Odziva pa ni pričakala. Kralj je bil namreč vzel spalni prašek in ni slišal Cvetkinega vzdihovanja in njenih besed.

Nasljednji dan je ubila Cvetka še drugo jajce. Iz njega je nastalo šest ptičic, nadevanih s slanino, pečenih in na krožniku popolnoma pripravljenih za

jed. Vendar so odpirale svoje kljunčke in prelepo pele. Postrvica je hotela kupiti tudi te ptičke.

Preoblečena Cvetka je zahtevala zanje isto, kot za prvo čudo: prenočišče v sobi odmeva. Postrvica je bila vesela, da bo tako poceni prišla do takega čudeša in je rada sklenila kupčijo.

Kralj Lepotin to noč ni mogel zaspati. Ko pa ga je Cvetka pričela klicati, je spoznal njen glas, skočil iz postelje in pohitel v sobo odmeva. Tam je našel svojo ljubljenko lepšo kot kdajkoli prej. Srečna in vesela sta si brez besed padla v naročje. Šele, ko sta se spomnila vile Zlobe, ki je

bila v gradu, je njuno nepopisno srečo zmotila skrb.

Takrat pa je na grad prišel kraljev prijatelj čarovnik v spremstvu dobre vile, ki je dala Cvetki začarani jajci. Združena sta bila močnejša od vile Zlobe, ki je morala takoj zapustiti Lepotinov grad. Hudoobno Postrvico je čarovnik izpremenil v postrv in jo vrgel v reko.

Kralj Lepotin se je takoj poročil s kraljico Cvetko, združila sta obe kraljestvi in bila do smrti srečna.

NARODNA IN UNIVERZITETNA KNJIŽNICA

DS

138 281⁴

030056929

COBISS ©